

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 10 juli 2026 vanaf 9 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 206

---

1. Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – wijzigingen

- Voorstel tot invoering van diverse wijzigingen aan het Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Beraadslaging en stemming

2. Begrotingsstukken van de Raad (R.v.O., art. 53 en 54)(*)

- Rekening voor het dienstjaar 2025 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Rekening van het Reservefonds – Stuk 9B (2025-2026) – Nr. 1

Beraadslaging en stemmingen

3. Ontwerp van verordening (R.v.O., art. 52)(*)

- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2025 – Stuk 7 (2025-2026) – Nrs. 1 en 2

Beraadslaging en stemmingen

4. Voorstel tot wijziging van het Reglement (R.v.O., art.72)(* *)

- Voorstel tot diverse wijzigingen van het Reglement van Orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, ingediend door de Benjamin Dalle – Stuk 3A (2025-2026) – Nrs. 1 en 2

Beraadslaging en stemmingen

5. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van de heer Bob De Brabandere aan mevrouw Ans Persoons, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra, betreffende de organisatie van extreemlinkse evenementen in gemeenschapscentrum De Pianofabriek
- Vraag om uitleg van de heer Bob De Brabandere aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de stand van zaken van de oprichting van een publiek raadpleegbaar subsidieregister voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie
- Vraag om uitleg van de heer Fouad Ahidar aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de sluiting van crèches en scholen tijdens de recente hittegolf
- Vraag om uitleg van de heer Fouad Ahidar aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de rechtvaardige klimaatadaptatie van publieke gebouwen, met bijzondere aandacht voor scholen en kinderdagverblijven
- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende het rapport van de vicegouverneur met betrekking tot de niet-naleving van de Bestuurstalwet in de Brusselse gemeenten en de houding van het College tegenover de taalwetten

- (*) Onder voorbehoud van goedkeuring in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid*
- (**) Onder voorbehoud van goedkeuring in de Commissie voor het Reglement*

Actualiteitsvragen voor deze plenaire vergadering kunnen ingediend worden tot uiterlijk donderdag 9 juli 2026 – 16.00 uur
Indienen kan UITSLUITEND via e-mail: wetgeving@raadvgc.brussels

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Bob De Brabandere

Datum van indiening: 12/06/2026

Aan: **Ans Persoons**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en
Gemeenschapscentra

---

*Onderwerp: De organisatie van extreemlinkse evenementen in gemeenschapscentrum De
Pianofabriek*

De voorbije maanden en jaren doken herhaaldelijk ernstige vragen op over de rol van gemeenschapscentrum De Pianofabriek in Sint-Gillis bij het huisvesten, faciliteren of ondersteunen van politiek en ideologisch geladen evenementen met een uitgesproken extreemlinkse inslag. De gemeenschapscentra in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gefinancierd met gemeenschapsgeld en hebben de opdracht om gemeenschapsvorming, ontmoeting, cultuurparticipatie, pluralisme en het Vlaams-Nederlandstalige karakter in Brussel te versterken. Zij mogen geen verlengstuk worden van radicale actiegroepen, noch een logistieke uitvalsbasis voor organisaties die geweld verheerlijken, antisemitische boodschappen verspreiden, de politie demoniseren of de democratische rechtsstaat ondergraven.

In het Vlaams Parlement stelde mijn collega Lootens-Stael hierover vorig jaar reeds een vraag aan Vlaams minister voor Brussel Cieltje Van Achter. De aanleiding was dat De Pianofabriek eerder in verband werd gebracht met een evenement van Samidoun, dat werd omschreven als geweldverheerlijkend en antisemitisch. In het antwoord op die vraag werd toen aangehaald dat er geen overkoepelend en transparant kader bestaat voor het gebruik van gemeenschapscentra in onze hoofdstad. De minister gaf daarbij aan in dialoog te willen gaan met de gemeenschapscentra en met de VGC om misbruik van door gemeenschapsgeld ondersteunde infrastructuur door extremistische of geweldpredikende organisaties tegen te gaan. Dat is een belangrijk uitgangspunt, maar tegelijk rijst de vraag welke concrete stappen de VGC sindsdien zelf heeft gezet.

Die vraag dringt zich des te meer op nu het centrum van Brussel begin juni herhaaldelijk het toneel werd van door extreemlinks georkestreerd gewelddadig protest. Een van de organisaties die in dat verband wordt genoemd, is La Gauche Anticapitaliste. Uit berichten op sociale media blijkt dat deze communistische organisatie de voorbije jaren zeer regelmatig gebruikmaakte van De Pianofabriek voor evenementen, bijeenkomsten en mobiliserende activiteiten waarbij onder meer de politie en de federale regering als doelwitten werden voorgesteld. Wanneer men dit koppelt aan de eerdere discussie rond Samidoun en aan de recente organisatie van het Resistance Festival in en rond De Pianofabriek, ontstaat een zorgwekkend beeld van een Vlaams gemeenschapscentrum dat, minstens in de perceptie, fungeert als vaste infrastructuur voor Franstalig extreemlinks activisme.

Vorig jaar stelde ik u reeds een schriftelijke vraag over de ondersteuning van het Resistance Festival via gemeenschapscentrum De Pianofabriek. Ter herinnering: dat evenement vond plaats van 6 tot 8 juni 2025 op het Bethlehemplein en in De Pianofabriek en stond in het teken van het Palestijnse verzet. Daarbij werd een reconstructie opgevoerd met bloed en lichamen op de grond, vergezeld van controversiële slogans zoals "From the river to the sea". De burgemeester van Sint-Gillis had toen bekendgemaakt dat de organisatoren voorwaarden opgelegd kregen: geen verwijzingen naar Hamas of Hezbollah, geen oproepen tot haat of geweld, en respect voor de sociale cohesie. Die voorwaarden werden evenwel geschonden.

In uw antwoord prees u het belang van de vrijheid van vereniging en de vrijheid van meningsuiting en veroordeelde u elke vorm van geweld en oorlog. Tegelijk betreurde u het bewuste optreden tijdens het festival en veroordeelde u elke vorm van verheerlijking van geweld, in welke context ook. Concreet stelde u verder in uw antwoord dat De Pianofabriek op 6 juni 2025 enkel een zaal ter beschikking stelde voor de vertoning van twee films in samenwerking met United Screens for Palestine. Het gemeenschapscentrum zou niet betrokken zijn geweest bij de organisatie van het festival en zou niet aanwezig zijn geweest op het festival op 7 juni op het Bethlehemplein.

U gaf bovendien aan dat gemeenschapscentra gebonden zijn aan het Cultuurpact, dat openbare culturele instellingen pluralistisch moeten zijn en gebruikers niet mogen discrimineren op ideologische, filosofische of politieke gronden. Tegelijk werd verwezen naar het convenant tussen de VGC en het gemeenschapscentrum, waarin staat dat uiterlijk vertoon of kentekens met een politiek karakter, zoals slogans, afbeeldingen of logo's, in en rond het centrum verboden zijn. Het aanzetten tot haat, discriminatie of geweld werd in uw antwoord terecht strafbaar genoemd. Nog volgens u werden bij de filmvertoningen in De Pianofabriek alle voorwaarden nageleefd, waren er voor het gemeenschapscentrum geen kosten verbonden aan het festival en werd er geen bijzondere financiering aangevraagd bij de VGC.

Dat antwoord laat echter een grote grijze zone bestaan. Als een gemeenschapscentrum een zaal ter beschikking stelt voor een evenement dat deel uitmaakt van een ruimer festival waarvan andere onderdelen aanleiding geven tot politieke controverse, geweldverheerlijkende beelden of radicale slogans, kan het centrum zich dan werkelijk volledig aan zijn verantwoordelijkheid onttrekken? Hoe wordt vooraf nagegaan of een activiteit, organisator of partner past binnen de opdracht van een Vlaams gemeenschapscentrum? Hoe wordt vermeden dat de formele redenering “enkel zaalverhuur” in de praktijk een vrijgeleide wordt voor radicale groeperingen om via VGC-infrastructuur legitimiteit, zichtbaarheid en logistieke ondersteuning te verkrijgen?

Bovendien is het onduidelijk hoe de bepaling uit het convenant over politiek uiterlijk vertoon “in en rond” het centrum in de praktijk wordt afgedwongen. Als een activiteit in een gemeenschapscentrum wordt ingebed in een ruimer politiek festival op of rond een aangrenzend plein, is het onvoldoende om enkel naar de muren van het gebouw te kijken. De VGC moet nagaan of haar infrastructuur, personeel, communicatiekanalen, partnerschappen en symbolische steun niet bijdragen aan de normalisering van extremistisch activisme. Gemeenschapscentra moeten pluralistische ontmoetingsplekken zijn, geen politiek eenrichtingsverkeer.

Daarom is het noodzakelijk dat de VGC duidelijkheid schept over het kader, de screening, de verantwoordelijkheid, de sanctiemogelijkheden en de afdwinging van het Vlaamse en pluralistische karakter van haar gemeenschapscentra, in het bijzonder bij De Pianofabriek.

Ik heb voor u de volgende vragen:

- Heeft het College een volledig overzicht van alle activiteiten, vergaderingen, filmvertoningen, debatten, workshops of festivals die sinds 2020 in of via GC De Pianofabriek werden georganiseerd door of in samenwerking met La Gauche Anticapitaliste, Samidoun, United Screens for Palestine of aanverwante organisaties? Kan het collegelid dit overzicht bezorgen met datum, organisator, aard van de activiteit, gebruikte taal, zaalhuurprijs, eventuele tussenkomst van het gemeenschapscentrum en eventuele VGC-middelen?
- Welke voorafgaande screening gebeurt er door GC De Pianofabriek of door de VGC wanneer organisaties met een uitgesproken politiek, ideologisch of radicaal profiel gebruik willen maken van infrastructuur van een gemeenschapscentrum?

- Acht het collegelid het aanvaardbaar dat een Vlaams gemeenschapscentrum herhaaldelijk wordt gebruikt door extreemlinkse organisaties voor mobiliserende of politiek-agitatorische activiteiten gericht tegen politie, overheid of democratische instellingen?
- Hoe verhoudt de terbeschikkingstelling van infrastructuur aan dergelijke organisaties zich tot de opdracht van de gemeenschapscentra inzake pluralisme, filosofische diversiteit, gemeenschapsvorming en het Vlaams-Nederlandstalig karakter?
- In de convenant wordt gesteld dat uiterlijk vertoon of kentekens met een politiek karakter, zoals slogans, afbeeldingen of logo's, in en rond het centrum verboden zijn. Hoe wordt deze bepaling concreet gecontroleerd en afgedwongen? Geldt dit ook wanneer een activiteit in het centrum deel uitmaakt van een ruimer politiek festival op of rond de publieke ruimte naast het centrum?
- Heeft de VGC na de eerdere controverse rond Samidoun, na het Resistance Festival en na de recente berichtgeving over La Gauche Anticapitaliste bijkomend overleg gehad met GC De Pianofabriek, de andere gemeenschapscentra, de gemeente Sint-Gillis, de politie of andere bevoegde instanties?
- Welke concrete stappen heeft het College sinds de eerder aangekondigde dialoog met de gemeenschapscentra en de Vlaamse overheid gezet om te komen tot een transparant, overkoepelend kader voor het gebruik van gemeenschapscentra voor politieke of ideologische doeleinden?
- Beschikt de VGC over sanctiemogelijkheden wanneer een gemeenschapscentrum of een gebruiker de bepalingen inzake politieke kentekens, haat, discriminatie, geweldverheerlijking of aantasting van de sociale cohesie schendt? Zo ja, welke sancties zijn mogelijk en werden die ooit toegepast?
- Zal het College bij de herziening van convenanten, reglementen of missieteksten van de gemeenschapscentra expliciet opnemen dat VGC-infrastructuur niet mag worden gebruikt voor extremistische, geweldverheerlijkende, antisemitische of antidemocratische activiteiten?
- Hoe zal het College garanderen dat de Brusselse gemeenschapscentra daadwerkelijk pluralistische, Nederlandstalige en Vlaamse ontmoetingsplaatsen blijven, en niet evolueren tot logistieke draaischijven voor radicale politieke bewegingen?

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Bob De Brabandere

Datum van indiening: 18/05/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

---

Onderwerp: De stand van zaken betreffende de oprichting van een publiek raadpleegbaar subsidieregister voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Transparantie over de aanwending van publieke middelen is geen bijkomstigheid, maar een basisvoorwaarde van behoorlijk bestuur. Zeker in een instelling als de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die jaarlijks aanzienlijke middelen verdeelt via subsidies, moet voor burgers, raadsleden, organisaties en journalisten op een eenvoudige manier duidelijk zijn wie subsidies ontvangt, voor welk doel, voor welk bedrag en op basis van welke beslissing.

Ik heb namens het Vlaams Belang dit thema de voorbije maanden herhaaldelijk op de agenda gezet. Eerst gebeurde dat via een voorstel van verordening houdende de oprichting van een subsidieregister voor de VGC. Dat voorstel vertrok van een eenvoudig principe: wat op Vlaams niveau mogelijk is, moet ook binnen de VGC kunnen. Vlaanderen beschikt sinds 2021 over een subsidieregister, dat destijds in het Vlaams Parlement unaniem werd goedgekeurd. Alle partijen erkenden toen dat transparantie over subsidies geen luxe is, maar een democratische plicht.

Binnen de Raad van de VGC bleek diezelfde evidentie echter plots veel moeilijker. Mijn voorstel van verordening werd weggestemd. Niet omdat het principe fundamenteel werd betwist, integendeel. Tijdens de bespreking bleek dat zowat iedereen het belang van een subsidieregister onderschreef. Het College (bij monde van haar voorzitter) engageerde zich zelfs om verder werk te maken van een publiek toegankelijk subsidieregister, maar vroeg tijd en ruimte om dat “doordacht” te kunnen doen, rekening houdend met technische mogelijkheden, wettelijke kaders en de bestuurlijke werkelijkheid van de VGC. De bezwaren hadden dus vooral betrekking op de modaliteiten, de timing, de privacyregels, de historische gegevens en de vraag of aansluiting bij het Vlaamse register mogelijk was.

Om aan die bezwaren tegemoet te komen, diende ik nadien een voorstel van resolutie in betreffende de gefaseerde oprichting van een publiek raadpleegbaar subsidieregister. Die tekst was net bedoeld om het principiële engagement formeel vast te leggen, zonder het College in een onredelijk keurslijf te dwingen. De resolutie liet ruimte voor fasering, technisch onderzoek, privacywaarborgen en eventueel aansluiting bij bestaande Vlaamse systemen. Met andere woorden: de tekst verzoende in grote mate de opmerkingen die door meerderheid en oppositie waren geformuleerd. Toch bleek ook dat opnieuw een brug te ver. Iedereen vond het idee blijkbaar goed, maar zodra er een formele tekst op tafel lag, kon die niet worden aangenomen.

Ondertussen werd in het bestuursakkoord 2026-2029 wel opgenomen dat de VGC een subsidiedatabank zal oprichten waarin alle toegekende VGC-subsidies worden verzameld in een helder overzicht dat publiek raadpleegbaar is. Dat is op zich een belangrijke bevestiging van wat het Vlaams Belang al langer vraagt. Alleen blijft een bestuursakkoord politiek en bestuurlijk vrijblijvender dan een verordening of resolutie van deze Raad. Daardoor beschikt de Raad vandaag niet over een formeel aangenomen houvast om het College op concrete mijlpalen, timing en uitvoeringskeuzes aan te spreken.

Precies daarom is een stand van zaken noodzakelijk. De vraag is niet langer of er een subsidieregister moet komen. Die discussie is politiek en inhoudelijk beslecht. De vraag is wanneer het er komt, hoe het eruit zal zien, welke gegevens erin zullen worden opgenomen en hoe het College zal vermijden dat een duidelijke belofte opnieuw verzandt in goede intenties zonder concrete uitvoering.

Daarom heb ik de volgende vragen:

- Wat is de huidige stand van zaken betreffende de oprichting van een publiek raadpleegbaar subsidieregister of subsidiedatabank voor de VGC?
- Welke concrete stappen heeft het College sinds haar installatie reeds gezet ter ontwikkeling van een subsidieregister of -databank?
- Bestaat er intussen een projectplan met timing, mijlpalen, verantwoordelijke diensten en voorziene opleverdatum? Zo ja, kan het College dat toelichten?
- Tegen wanneer wil het College een eerste publiek raadpleegbare versie van het VGC-subsidieregister online beschikbaar maken?
- Welke piste wordt momenteel onderzocht: een volledig eigen VGC-register, aansluiting bij het bestaande Vlaamse subsidieregister, een koppeling via bestaande VGC-systemen zoals Victor of New Horizon, of een andere oplossing?
- Welke gegevens zullen minimaal worden opgenomen: begunstigde, bedrag, doel, beleidsdomein, subsidiebesluit, looptijd, rechtsgrond, evaluatie of verantwoording?
- Hoe zal het College omgaan met de eerder aangehaalde aandachtspunten inzake AVG, natuurlijke personen, feitelijke verenigingen en historische gegevens?
- Vanaf welk jaar zullen toegekende subsidies raadpleegbaar zijn? Wordt ook een gefaseerde opname van historische subsidies voorzien?
- Welke budgettaire, personele en ICT-middelen worden hiervoor voorzien?
- Hoe zal het College de Raad periodiek informeren over de voortgang, zodat deze belofte uit het bestuursakkoord niet vrijblijvend blijft?

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Fouad Ahidar

Datum van indiening: 23/06/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken

---

Onderwerp: de sluiting van crèches en scholen tijdens de recente hittegolf

Mijnheer het collegelid,

De voorbije weken werd Brussel opnieuw geconfronteerd met extreme temperaturen. Temperaturen boven de 35 graden zorgden ervoor dat scholen en kinderdagverblijven noodgedwongen maatregelen moesten nemen.

De gevolgen lieten niet op zich wachten. In Etterbeek werden lessen opgeschort en vonden examens enkel in de voormiddag plaats, met noodopvang voor gezinnen die geen alternatief hadden. Ouders van kinderen in de gemeentelijke crèches werden gevraagd hun kinderen zoveel mogelijk thuis te houden, al bleef opvang beschikbaar. Bij Sint-Goedele sloten crèches zonder airconditioning uitzonderlijk vroeger, terwijl de GO!-crèches openbleven en werkten volgens een aangepast hitteplan.

Dat alles om één eenvoudige reden: een deel van onze onderwijs- en opvanginfrastructuur is onvoldoende bestand tegen extreme hitte.

Deze realiteit valt samen met de publicatie van het nieuwe UNICEF *Children's Climate Risk Report 2026*. Daarin wordt opnieuw benadrukt dat kinderen wereldwijd tot de meest kwetsbare groepen behoren bij extreme hitte. Stedelijke kinderen worden bovendien disproportioneel getroffen door het hitte-eilandeffect. Voor jonge kinderen tussen 0 en 4 jaar zijn de risico's op uitdroging, oververhitting en acute gezondheidsproblemen aanzienlijk groter. Daarnaast stelt UNICEF vast dat de continuïteit van het onderwijs steeds vaker wordt bedreigd door klimaatgerelateerde verstoringen.

UNICEF roept landen en steden dan ook op om versneld te investeren in hittebestendige scholen en kinderopvangvoorzieningen. Extreme hitte is immers geen uitzondering meer, maar een structurele realiteit.

Mijnheer de collegelid,

Wij erkennen dat uitzonderlijke hitte uitzonderlijke maatregelen vereist. Maar ad-hocbeslissingen, hoe noodzakelijk ook, kunnen geen structureel antwoord vormen.

Voor TFA is de fundamentele vraag hoe wij schoolgaande kinderen en de allerkleinsten in de kinderopvang kunnen beschermen tegen extreme hitte, zonder hun recht op kwaliteitsvol onderwijs en toegankelijke opvang in het gedrang te brengen.

Daarom heb ik de volgende vragen:

- In welke mate bestaat er vandaag een hitteplan voor de Nederlandstalige Brusselse scholen en kinderdagverblijven? Bestaat er een specifiek en verplicht kader voor de opvang van de allerkleinsten, rekening houdend met hun verhoogde gezondheidsrisico's? Hoe wordt de uitvoering van deze maatregelen opgevolgd en ondersteund?
- Werd er reeds een inventaris opgemaakt van scholen en kinderopvangvoorzieningen waarvan de infrastructuur onvoldoende hittebestendig is? Indien ja, wat zijn de eerste resultaten? Hoeveel scholen en crèches beschikken momenteel niet over voldoende koeling, ventilatie, schaduwvoorzieningen of groene buitenruimte?
- Wat is de budgetraming om onze onderwijs- en opvanginfrastructuur klimaatbestendig te maken? Bestaat er een meerjareninvesteringsplan voor dergelijke ingrepen? Binnen welke termijn kunnen de eerste structurele aanpassingen worden gerealiseerd?

De hittegolven van vandaag zijn geen tijdelijke incidenten meer. Ze vormen een voorbode van de leefomgeving waarin onze kinderen zullen opgroeien.

Het is onze verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat elk kind in Brussel kan rekenen op veilige leer- en opvangomstandigheden, ook wanneer extreme hitte zich voordoet.

Ik dank u.

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Fouad Ahidar

Datum van indiening: 23/06/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Aan: **Dirk De Smedt**

Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

---

Onderwerp: De rechtvaardige klimaatadaptatie van publieke gebouwen, met bijzondere aandacht voor scholen en kinderdagverblijven

Mevrouw het collegelid,

De recente hittegolven maken opnieuw duidelijk dat klimaatverandering geen verre beleidsuitdaging meer is, maar vandaag al een directe impact heeft op onze publieke infrastructuur.

Scholen en kinderdagverblijven worden steeds vaker geconfronteerd met extreme hitte die hun werking verstoort en het welzijn van kinderen onder druk zet.

Wat vroeger als uitzonderlijk werd beschouwd, dreigt stilaan structureel te worden. De vraag is dan ook niet of dit opnieuw zal gebeuren, maar waarom onze infrastructuur daar nog steeds onvoldoende op is voorbereid.

Klimaatadaptatie is pas rechtvaardig als ze vertrekt vanuit de meest kwetsbare groepen. In een stedelijke context zijn dat in de eerste plaats kinderen in scholen en kinderdagverblijven.

Zij hebben geen keuze in hun omgeving, maar dragen wel de gevolgen van gebouwen die niet aangepast zijn aan extreme hitte: onvoldoende ventilatie, gebrek aan koeling en een tekort aan schaduwrijke ruimtes.

Klimaatadaptatie is daarom niet enkel milieubeleid, maar ook een kwestie van kinderrechten, gelijke kansen en volksgezondheid.

Het Lucht-Klimaat-Energieplan (LKEP) erkent de nood aan klimaatadaptatie en de strijd tegen het stedelijk hitte-eilandeffect. Het bevat duidelijke ambities rond vergroening en de aanpassing van onze leefomgeving aan extremere klimaatomstandigheden.

Voor TFA rijst echter de vraag hoe deze ambities vandaag concreet worden vertaald naar de realiteit van scholen en kinderdagverblijven, waar de impact van hitte het sterkst voelbaar is. Daarom heb ik de volgende vragen:

1. Op welke wijze worden scholen en kinderdagverblijven meegenomen in de uitvoering van het Lucht-Klimaat-Energieplan en het bredere klimaatadaptatiebeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in het bijzonder met betrekking tot extreme hitte en de bescherming van kwetsbare groepen zoals kinderen?
2. Welke analyses, inventarissen of risico-inschattingen werden uitgevoerd om de kwetsbaarheid van scholen en kinderdagverblijven voor extreme hitte in kaart te brengen, en welke conclusies en beleidsprioriteiten zijn daaruit voortgevloeid?
3. Welke investeringen en concrete maatregelen worden voorzien om scholen en kinderdagverblijven structureel beter te beschermen tegen extreme hitte, en hoe

verloopt daarbij de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de betrokken lokale besturen?

Ik dank u.

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Mathias Vanden Borre

Datum van indiening: 10/06/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

---

Onderwerp: Het rapport van de vicegouverneur met betrekking tot de niet-naleving van de Bestuurstaalwet in de Brusselse gemeenten en de houding van het College tegenover de taalwetten

Geacht collegelid,

De Brusselse vicegouverneur publiceerde het taalrapport voor het jaar 2025. De conclusie is allerminst geruststellend. In totaal werden vorig jaar 3.199 beraadslagingen waarop de bestuurstaalwet van toepassing is toegestuurd. Daaruit volgden maar liefst 1.976 schorsingsbesluiten door de vicegouverneur. Van de 1.976 schorsingsbesluiten volgde echter geen enkel vernietigingsbesluit. Alle benoemingen blijven dus behouden, ondanks het schenden van de bestuurstaalwet.

Zoals in voorgaande jaren is er een groot verschil merkbaar naargelang het om statutaire of contractuele personeelsleden gaat. Van de voorgelegde beslissingen met betrekking tot statutaire personeelsleden was 77,4% conform de bestuurstaalwetgeving. Bij de beslissingen met betrekking tot contractuele personeelsleden was slechts 7,5% conform de taalwetgeving.

Ook de wettelijk verplichte pariteit wordt niet nageleefd. Slechts in één van de 19 gemeenten worden de leidinggevende functies paritair (met evenredige vertegenwoordiging in beide taalgroepen) ingevuld. In 11 gemeenten bedraagt het overwicht van één taalgroep in de leidinggevende functies ondertussen meer dan 75 procent.

Globaal besluit het rapport dat de situatie met betrekking tot de naleving van de bestuurstaalwetgeving in de Brusselse gemeenten zeer problematisch blijft, en in een aantal belangrijke aspecten zelfs structureel verder achteruitgaat.

Aangezien de lokale besturen ten dienste staan van de bevolking, hebben ze de verantwoordelijkheid erop toe te zien dat elk personeelslid die aangeworven wordt voldoet aan de taalwetgeving en dat elke burger bediend kan worden in beide landstalen.

Vandaar volgende vragen;

- Wat zijn uw conclusies uit het rapport? Is het rapport binnen het College besproken geweest?
- Worden er momenteel acties overwogen om de problematische conclusies die uit het rapport voortkomen de komende jaren te kunnen verbeteren?
- De regering zou werk maken van een Masterplan tweetaligheid. Hoe schrijft het College zich in, in het Masterplan?
- Worden er maatregelen genomen om Nederlandstalige kandidaten naar openstaande functies toe te leiden?
- Kunt u toelichten in welke mate de gemeenten samenwerken met het Huis van het Nederlands?
- Welke boodschap heeft u voor de vele Brusselse Vlamingen die niet in hun eigen taal geholpen kunnen worden? Wat moeten zij in zulke situaties doen?
- Welke maatregelen kan de VGC nemen om het gebruik van het Nederlands te stimuleren bij de lokale besturen?